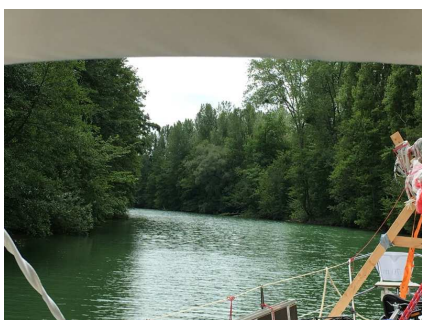

Rejsebrev nr. 5 – 05. juli 2017

Vi er i Frankrig på Canal de Briar på vej mod Loire dalen. Vi har sejlet 1065 sømil, gået 254 motortimer og været igennem 183 sluser.

20. juni 2017 – Efter at have sluset os op af mange sluser igennem Ardenner bjergene, gik vi nu ind på Canal des Ardenne. Vi er stadig spændte på om der er nok vand til vores 165 cm. dybgang. Flere sejlere på vej nord har advaret os om at det bliver på et hængende hår og med temperaturer midt i

30'erne og klar blå himmel er der ikke udsigt til regn så langt øjet rækker. I Pont de Bar ligger lige ved indsejlingen i kanalen tanker vi diesel og diesel-mutter fortæller, at der mangler lidt vand i kanalen men der skulle være vand nok til os. Det lettede lidt ☺. Der er langt mellem diesel tankene på kanalerne, men med vores 150 liter tank har det nu ikke været noget stort issue, og vi har da endnu

ikke været nødt til at køre til nærmeste tankstation og fylde dunke.

Vi sejler videre ned ad Canal des Ardenne og efter de første par sluser kommer en kort tunnel. Det er stykket efter tunnelen som skulle være lavest og der har vi da heller ikke meget vand under kølen. Vi sejler nogle kilometre med 10 cm. under kølen, lidt nervepirrende, men på de franske kanaler skal man nok vende sig

til at en håndsbredde under kølen er fint.

Canal des Ardenne er meget frodig, meget af tiden sejler vi med skov på begge sider. Det er super hyggeligt, men betyder også at der er mange blade, græs og grene i vandet. Så her der det vigtigt at få rensset søvandsfilteret på motoren hver dag. I Danmark er det typisk noget jeg gør et par gange i løbet af en sæson.

Canal des Ardenne har fra sit højeste punkt et drop på 103,79 meter med L'Aisne. Vi lægger til i Le Chesné, som ligger på toppen af Montgon dalen. Hyggelig lille by og vi ladede op til næste dag hvor vi skulle sluse ned gennem Montgon dalen. Det er et fald på 76 meter, gennem 26 sluser på en strækning på kun 9 km. Man går gennem hele strækket på samme dag, det tager ca. 7 timer. Kaldes trapperne fordi de ligger så tæt.

Næste morgen kl. 9 da sluserne åbnede. sejlede vi ned til første sluse og efter os kommer to Belgiske motorbåde og som gerne vil sluse sammen med os på strækningen. Det passer fint, vi kan lige præcis alle tre være i slusen. Dog måtte båden bag os nogle gange se vores mast rage lidt ind over

deres dæk. De franske sluse myndigheder (VNF) ser helt at man sluser flere både sammen i så man ikke sparrer på vandet kanalerne og vand reservoierne.

Det var en super dag, men hårdt arbejde og uden pauser, da der kun var ca. 50-150 meter mellem sluserne. Solen bagte uden vind og 36 grader i skyggen. Så der blev skyllet noget vand ned i løbet af dagen og Tina fik en parasol på fordækket. Kl. 16 lagde vi til i Attigny og kunne nyde en velfortjent kold pilsner. Her mødte vi sørme også en dansk båd, Victoria med Leif og Joan fra Frederikssund. Skønt med lidt lokal dialekt igen.

Vi sejlede videre næste dag og ville egentlig ikke have sejlet så langt, men det var umuligt at finde et sted hvor vi kunne lægge til. Men i Asfeld lykkedes det at presse os ind mellem to andre. Vi sluttede dagens sidste sluse med et nedbrud. Lå i slusen da vanden var lukket ud, men portene åbnede sig ikke. På vej op ad stigen for at tilkalde en VNF mand blev jeg stukket af en hveps, som havde lavet bo bag stigen. Vi fik fat i en hurtig snakkende franskmand som kun kunne fransk og forstod ikke meget af hvad han sagde, inden han smækkede røret på. Men 30 minutter senere kom der en VNF mand og fik portene lukket op.

Vi har besluttet at tage nogle lidt længere stræk, så vi kan være i Paris på mandag hvor Tinas søster Sophie flyver ned og møder os.

Vi forlader Canal des Ardenne og sejler videre Canal Lateral L'Aisne, L'Aisne, L'Oise som løber ind i Seinen. Vi vælger denne rute både fordi der er mere vand i disse kanaler og vi kommer sejlede ind til Paris ad Seinen fra vest og kommer derved igennem hele den gamle del af Paris, langs Eiffeltårnet og under alle broerne.

På L'Aisne lægger vi ind i Soissons. Hyggelig by, men der er mange 'sutter' på kajen og nok første gang på turen hvor jeg ikke helt brød mig om at forlade båden uden alt var låst og cykler og påhængsmotor også var låst fast på dækket.

Næste stop er Compeigne på L'Oise som er en meget flot by med megen historie. I Ferdinand Fochs togvogn i Rethonde skoven ved Compeigne, kapitulerede Frankrig d. 22. juni 1940 til Tyskland. Det var samme sted, samme togvogn som blev brugt ved den tyske kapitulation under 1. verdenskrig. Hitler skrev selv under.

Vi sejlede ned ad L'Oise til hvor den løb ud i Seinen. Det blev en lang dag. Startede med et hak i stævnen da suget fra en Piniche skubbede stævnen ind i en betonmole, da vi ventede ved en sluse. Heldigvis ikke alvorligt. Om eftermiddagen kunne vi ikke finde en ledig plads hvor vi kunne ligge, da der ikke var vand nok ved de ledige moler. Så vi endte med at måtte sejle en del længere og fik plads uden på en husbåd hvor der lige var et par håndsbredder under kølen.

Mandag d. 26. juli 2017 – I dag sejlede vi til Paris. Turen langs Seinen var super hyggelig og vi kunne godt mærke at vi kom tættere på en storby. Vi havde en sejlads på omkring 70 km., der var ikke så meget trafik, som jeg havde regnet med, men den der var sejlede stærkt og vi gik alene gennem de 2 sluser på vejen.

Ved 15 tiden nærmede vi os udkanten af Paris, det var meget fascinerende, kendte ting begyndte, at kunne ses på afstand. Der er meget bestemte restriktioner for lystfartøjer ved sejlads gennem det indre Paris og når man kommer modstrøms som os, må vi kun passere broerne omkring Notre Dame i tidsrummet 00-0.20 hver time.

Det var super spændende at sejle tæt ind ved Eiffeltårnet og den lille Frihedsgudinde og under alle de små broer. Men rorsmanden blev også en smule stresset, for der er godt nok mange turist både, de er meget store og tager absolut intet hensyn til os.

Kl. 16.30 kunne vi kalde havnekontoret i Port Arsenal som ligger lige ved Bastille pladsen, så han kunne lukke os ind ad slusen til havnen. I slusen blev vi mødt af Klaus og Grit (Danskere som har deres båd fast liggende i Port Arsenal), som bød velkommen med en kølig fransk rosévin, så snart vi havde fået lagt fortøjningerne. Kort efter kom Sophie ombord.

Det blev til nogle dejlige dage i Paris, Montmartre, Latiner kvarteret - en skøn by. Efter 3 uger med solskin og uden en regndråbe, så havde guderne valgt at skulle være nu at floderne skulle fyldes med vand. (man skal passe på hvad man ønsker sig ☺). Men det holdt heldigvis tørt ind imellem. Billederne fra Montmartre i hver sin retning siger vidst det hele.

Torsdag sejlede vi videre ud på Seinen ned mod Loire dalen. Sluserne på Seinen er meget store bassiner, men vi løftes typisk ikke mere en 3-4 meter, så de er nemme nok. Vi lagde ind i en havn ved Draveil, syd for Paris, som ligger i et stort natur og aktivitets ressort. Desværre regnede det stadig. Næste dag sejlede vi videre til Melun, hvorfra der også går tog til Paris, da Sofie skulle tilbage og have et fly hjem. Ved Melun ligger man langs kanalen, men man ligger meget urolig, da Pinicherne sejler tæt forbi med høj fart. Så den kan ikke anbefales! Vi ventede på lidt opholdsvejr og fik sendt

Sofie til toget mellem nogle byer. Vi sejlede videre til munden af De Loing floden hvor vi også fik bunkret diesel. Lå hyggeligt udenpå en gammel nedlagt sluse.

Turen fortsatte ned ad De Loing kanalen, hvor vi igen skal vende os til smalle kanaler, max. 0,5 m vand under kølen og små selvbetjente sluser. Vi slog følge med en Fransk motorbåd gennem sluserne (12 stk.). 14 grader og regnvej, nu må sommeren gerne vende tilbage. Her er der fartbegrænsning på 8 km/t (4,6 kts). Vi lagde til ved Souppes-Sur-Loign og som vanligt ca. 0,5 meter fra kaj kanten.

Vi nåede igennem Canal De Loing og kom ind på Canal De Briare, som er 54 km. lang med 32 sluser. Vi fulgtes med en Belgisk motorbåd. Den var 3,45 m høj og 4,80 m bred. og da sluserne er 5 m brede og broerne 3,5 m høje, så var det kun lige at han kunne være der. Vi lagde til i byen Montargis, som er super hyggelig og man ligger rigtigt hyggeligt langs kanalen.

På den videre sejlads til Rogny Les Sept Ecluse, er sluserne manuelt betjent, dvs. at porte og sluselemme skal betjenes manuelt med håndsving. Der er en slusevagt som gør det meste, men det forventes man hjælper til, da det ellers vil tage for lang tid.

Rogny Les Sept Ecluse er nok den smukkeste kanalhavn vi har ligget i. Navnet er kommet af de oprindelige syv sluser som var de første sluser som blev bygget i den franske provins, tilbage i 1657 da den franske kong Louis IV besluttede at Loire dalen skulle forbindes med Seinen for

at øge samhandlen mellem provinserne i Frankrig. Der skulle 12000 arbejdere til at bygge sluserne og 6000 soldater til at beskytte dem, da den franske landadel bekrigede byggeriet, som eksproprierede dele af deres jorde.

Vi har nu ca. 700 km og 130 sluser tilbage inden vi rammer Middelhavet.

Må I alle have en fantastisk uge – der regner vi med at få 😊

S/Y Atilou og besætning